

Sygnatura akt IV Ka 492/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2022 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin (spr.)
1Sędziowie:	1SO Tomasz Wysocki 2SO Agnieszka Połyniak
1Protokolant:	1Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2022 r.

6sprawy skazanej K. R.

7córkę A. i E. z domu L.

8urodzonej (...) w W.

9o wyrok łączny

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanej

11od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku

12z dnia 16 marca 2022 r. sygnatura akt II K 1026/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. Ś. z Kancelarii Adwokackiej w G. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazaną od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 492/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok łączny Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 16 marca 2022r. sygn. akt II K 1026/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku innego środka	lub		
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. R.	Była 15 – krotnie karana sędownie, głównie za występki przeciwko mieniu z art. 278 § 1 kk i z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.	Dane o karalności	102-104
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	dane o karalności	niekwestionowane	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. błędu ustaleń faktycznych polegający pominięciu okoliczności	w na na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>temat tego, w jaki sposób odbywana jest obecnie przez skazaną kara pozbawienia wolności a w szczególności tego, iż przebywając w osadzeniu pracuje oraz posiada krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw,</p> <p>2. naruszenia przepisów prawa materialnego a to art. 85 a w związku z art. 86 § 1 kk poprzez niezastosowanie wobec skazanej zasady całkowitej absorpcji,</p> <p>3. na zasadzie art. 438 pkt. 4 kpk rażąca niewspółmierność kary</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1.</p> <p>Wbrew zarzutowi apelacji podnieść należy, iż w sekcji 4. pisemnych motywów zaskarżonego wyroku sąd I instancji czytelnie wskazał przyjęte podstawy faktyczne</p>			

wymiaru kary łącznej, tu wzięto pod uwagę aktualną opinię penitencjarną, tj. skazana otrzymała umiarkowaną ocenę postępów resocjalizacji, na którą – co wynika z opinii o skazanej z dnia 23.02.2022r. - złożyło się wiele wymienionych tamże okoliczności, znanych przecież apelującemu. Mianowicie skazana stara się przestrzegać obowiązujących w jednostce penitencjarnej przepisów, prezentuje właściwą postawę wobec przełożonych i innych osadzonych, stroni od sytuacji konfliktowych, pracuje, była dwukrotnie nagradzana regulaminowa, ale i dwukrotnie karana dyscyplinarnie.

Podnoszony w apelacji argument krytycznego stosunku skazanej do popełnionych dotychczas przestępstw okazał się o tyle nietrafiony, że zważywszy na łączną ilość skazań K. R. (15) za występki tego samego rodzaju tj.

przeciwko mieniu,
raczej wypada ocenić
go jako gołosłowną
deklarację skazanej.

Skazana z kradzieży
uczyniła sposób
na życie, czego
najdotkliwiejszym
tego
potwierdzeniem są
przedmiotowe
wyroki jednostkowe,
np. Sądu
Rejonowego w
Kłodzku sygn. akt
II K 260/20
obejmujący 8 takich
czynów, Sądu
Rejonowego w
Wałbrzychu sygn.
akt III K 1255/19
(4 czyny) czy
III K 977/19
(łącznie aż 20
czynów), a wszystkie
wymienione czyny
były popełnione na
przestrzeni 2018r.
i w warunkach
recydywy specjalnej
z art. 64 §
1 kk. Dodając
do tego łączną
liczbę wyroków
skazujących (15) w
pełni uprawnionym
pozostaje
wnioskowanie, że
skazana jest
sprawczynią
zdemoralizowaną,
wobec której
dotychczasowe
metody
resocjalizacji
wolnościowej i
izolacyjnej nie
przyniosły

zamierzonych efektów.

Ad. 2

Choć apelacja pochodzi od podmiotu fachowego (adwokata), to zdziwienie wzbudza sformułowany w tej części apelacji zarzut obrazy prawa materialnego.

Przytoczone w zarzucie przepisy 85a kk i art. 86 § 1 kk definiują ustawowe kryteria łączenia kar, ale nie nakaz łączenia z przyjęciem zasady całkowitej absorpcji.

Obraza prawa materialnego polega na tym, że do prawidłowo skonstruowanego stanu faktycznego sąd zastosował przepis, choć tego nie mógł zrobić, bądź też mimo tego, że był zobowiązany dany przepis zastosować, tego nie uczynił. Takich okoliczności w niniejszej sprawie brak.

Ad. 3.

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znacznej, wyraźnej i oczywistej, a więc niedającej się

zaakceptować
dysproporcji między
karą wymierzoną a
karą sprawiedliwą
(zasłużoną). Rażąca
niewspółmierność
kary w rozumieniu
art. 438 pkt.
4) kpk to kara
zdecydowanie
"bijąca w oczy"
surowością
(względnie
łagodnością).

Zarzut rażącej
niewspółmierności
kary łącznej można
zasadnie podnosić
tylko wówczas, gdy
kara - jakkolwiek
mieści się w
granicach
ustawowych z art.
86 § 1kk -
nie uwzględnia w
sposób właściwy
okoliczności
wymienionych w
art. 85 a kk,
gdy kara orzeczona
nie uwzględnia w
należyty
prewencyjnego celu
kary, ze szczególnym
uwzględnieniem
celów
zapobiegawczych i
wychowawczych
wobec skazanej.

Takie różnice ocen
w sprawie nie
występują, a
twierdzenie, że
skazana zasługuje
na pełną absorpcję
kar jawi się wręcz
wysoce
bezkrytycznym.

Wszak suma kar (w tym łącznych) podlegających łączeniu to aż 15 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zatem zaskarżonym wyrokiem łącznym obniżono ją o 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, ponad 1/3 sumy. Za tak znaczącą redukcją kary, akceptowaną przez prokuratora-wobec nie wywiedzenia apelacji na niekorzyść skazanej - przesądziła za ledwie umiarkowaną opinią o skazanej.

Nadto skazana została osadzona w zakładzie karnym 21 maja 2021r. i dotychczas nie odbyła jeszcze ani jednej z kar jednostkowych, objętych zaskarżonym wyrokiem.

W takich warunkach wymiar kary łącznej musi podlegać aprobachie sądu odwoławczego.

Wniosek

o zmianę wyroku przez zastosowanie wobec skazanej przy

zasadny

częściowo zasadny

<p>łączeniu kar zasady całkowitej absorpcji i wymierzenie jak kary trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz zaliczenia na jej poczet odbytej do tej pory kary pozbawienia wolności</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nie wystąpiły przesłanki z art. 437 § 2 kpk dla wydania postulowanego wyroku reformatoryjnego, w szczególności nie zostały takowe wykazane przez apelującego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie wystąpiły.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Kara łączna pozbawienia wolności	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Nieskuteczność zarzutów apelacyjnych. Ponadto w sprawie nie wystąpiły bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów apelacyjnych ani także przesłanki z art. 440 kpk.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu	

pierwszej instancji		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).</p> <p>O zwolnieniu skazanej od obowiązku poniesienia wydatków postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia długotrwałe wykonywanie kary izolacyjnej.</p>	

7. PODPIS	
SSO Agnieszka Połyniak SSO Ewa Rusin SSO Tomasz Wysocki	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca skazanej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymiar kary		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana